

Retrospectiva de Pep Admetlla a Can Mario de Palafrugell

Gerrio.cat/noticia/257960/can-mario-mostra-el-laboratori-conceptual-de-pep-admetlla-en-una-retrospectiva-que-engloba

Una de les peces exposades a la retrospectiva que Can Mario dedica a Pep Admetlla © ACN

El museu Can Mario a Palafrugell de la Fundació Vila Casas obre la programació d'hivern amb una retrospectiva del gironí Pep Admetlla, un artista multidisciplinari que porta més de tres dècades creant i experimentant amb el dibuix, l'arquitectura o l'escultura, mogut per la curiositat i la voluntat d'arribar "al fons" de les coses.

Així ho ha explicat el mateix autor aquest divendres on ha subratllat que treballa des de la "llibertat" i envoltat de professionals de diferents àmbits de qui assegura aprendre constantment.

A "La poètica de l'espai" hi ha des d'obres primerenques del 1988 fins a les darreres que ha fet en una mena de "laboratori conceptual" on s'ha volgut mostrar el seu procés creatiu, "en constant trànsit", segons la comissària Glòria Bosch. No hi falten tampoc les llibretes, el punt de partida on anota les idees i reflexions de cada treball que fa. En una sala més petita, també s'exposa '7 portes +1', una sèrie de vuit dibuixos de l'artista fets en blanc i negre sobre l'exili.

"He deixat de preguntar-me el què i jo faig, alliberat del fet d'estar subjecte a determinats àmbits" afirmava avui Admetlla durant la presentació de la mostra que s'inaugurarà demà. Durant la seva intervenció, ha explicat que es considera un autor que treballa diferents disciplines "sense complexes", conscient de les pròpies limitacions. Unes mancances que procura corregir envoltat de persones i de referents, com ara el desaparegut escultor Francesc Torres Monsó o l'arquitecte Quim Español, i intentant arribar "al fons" dels temes que es planteja com a artista. En aquest sentit, ha explicat que quan la curiositat el va portar fins a l'anatomia va decidir fer classes de medicina i disseccions per poder aprofundir en allò que li interessava en aquell moment.

Afronta aquesta retrospectiva amb "il·lusió" i la veu com a una "oportunitat" de veure's a sí mateix i de comprovar que, en el fons, les seves primeres obres sobre la Ciutat Invisible —un projecte que l'interpel·la constantment— no es diferencien massa del que ha estat fent en les seves darreres creacions. "Estic conformant aquesta gran ciutat que

vaig començar quan tenia 23 anys i l'estic construint; és un créixer de manera constant i intentant adquirir la formació adequada per cada treball que faig". Un dels reptes que ha destacat a l'hora de fer l'exposició ha estat seleccionar el material que s'hi exposa i de fet fins a l'últim moment ha aportat obra, alguna d'inèdita feta fa pocs mesos.

La mostra, instal·lada a la sala gran, vol ser un "laboratori conceptual" on es recrea el procés d'un creador que es "ramifica" i a qui "li interessa tot", segons paraules de la comissària Glòria Bosch, que també ha destacat la influència que té la literatura i d'autors com Italo Calvino i Paul Valéry. En total es poden veure una vintena de peces entre dibuixos, escultures, maquetes i també les llibretes, un element indispensable per entendre la seva manera de fer ja que és el punt de partida de cadascuna de les creacions on hi anota les reflexions i les acompanya de dibuixos i fotografies.

L'exili i la mort

En una sala annexa i més petita, també s'exposa "7 portes +1" una sèrie de vuit dibuixos fets a carbonet en blanc i negre on Admetlla reflexiona sobre l'exili i la necessitat de la humanitat de "trobar una porta oberta al seu món i un espai buit per esperar la mort". El projecte va començar a París en veure un monument on hi havia el nom de persones mortes en un camp de concentració. I mentre estava en ple procés creatiu, va saber de la mort de Torres Monsó, un fet que el va afectar molt i que va fer que l'obra guanyés en intensitat i dolor.

De Venècia a Palafrugell i Girona

Admetlla se sent afortunat perquè recentment ha pogut participar en projectes internacionals importants, com ara a la Biennal d'Arquitectura de Venècia on va exposar l'any passat "Entre cos i enigma, arquitectura dels sentits" i que es basava en Sant Pere de Galligants de Girona i el passeig arqueològic. Està previst que aquest any mostri el 'making-off' a Girona així com una maqueta.

Mariona Esteba porta el seu taller a Tamariu a Can Mario

Una altra de les propostes destacades de la nova programació d'hivern és "La vida al taller" de Mariona Esteba, una artista nascuda a Barcelona que treballa des del seu estudi de Tamariu. A través d'una instal·lació íntima, on mostra objectes privats de la seva vida i obra, l'artista submergeix el visitant en aquest espai de treball on es poden veure dibuixos, escultures fetes amb objectes trobats com ara branques, i fotografies d'Instagram. "És un espai que pren vida i on també passa la vida", afegeix l'artista.

Les noves propostes expositives, que es podran visitar fins al 21 de maig del 2017, es complementen amb la incorporació d'obra nova a la col·lecció de la Fundació Vila Casas, amb peces d'autors com Xavier Mascaró, creador de dos "Guardians" de ferro fos que s'han instal·lat al vestíbul.